

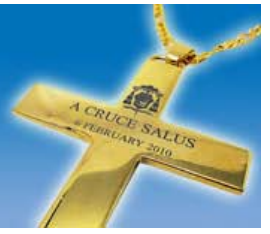
วันสมโภชพระวรกายและพระโลหิตพระคริสต์เจ้าปี C

(วันอาทิตย์ที่ 2 มิถุนายน ค.ศ. 2013)

พี่น้องที่รักทุกสิ่งทีพระเจ้าทรงกระทำและประทานแก่เราล้วนเป็นการให้เปล่า ด้วยเหตุนี้ เราจึงเรียกสิ่งทีมาจากพระองค์ว่า **“พระพร”** หรือ **“ของประทาน”** เราควรเข้าใจด้วยว่าการทีพระองค์ทรงโปรยปรายพระพรหรือของประทานมากมายมายังเราอย่างไม่ว่าขาดสายนั้น ไม่ใช่เพราะว่าเราเป็นคนดี เก่ง น่ารัก หรือเหมาะสมทีจะได้รับ แต่เพราะพระองค์ทรงรักเรา ของประทานยิ่งใหญ่ทีสุดทีพระเจ้าทรงมอบให้แก่เราคือ พระเยซูเจ้า เราไม่ได้ทำสิ่งใดทีสมควรให้พระเจ้าส่งพระบุตรสุดทีรักและหนึ่งเดียวองค์นี้ลงมาเพื่อไถ่บาปเรา พระเจ้าทรงเป็นผู้ริเริ่มเองทุกอย่าง แม้ว่าเราเป็นคนบาป พระองค์ก็ยังคงรักเรา และแสดงความรักนั้นในวิถีทางพิเศษและสามารถสัมผัสได้

พระเยซูเจ้าทรงสานต่อภารกิจแห่งรักและแสดงให้เราเห็นความรักแบบให้เปล่านั้นต่อไปเรื่อย ๆ จนถึงวินาทีสุดท้ายแห่งชีวิตของพระองค์ในพระวรสารวันนี้ นอกจากทรงช่วยประชาชนให้หายจากโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ แบบไม่คิดค่ารักษาใด ๆ แล้ว พระองค์ทรงสอนพวกเขาแบบฟรี ๆ อีกด้วย พระองค์ไม่ได้ทรงมีสัญญาว่าจ้างเหมือนอาจารย์ในมหาวิทยาลัยทั่วไปทีได้รับค่าตอบแทนสำหรับความรู้ทีพวกเขาสอนลูกศิษย์ การสอนของพระองค์เป็นกิจการทีออกมาจากความรัก ไม่มีค่าตอบแทนใด ๆ ทั้งสิ้น ยิ่งกว่านั้น พระองค์ยังทรงทำอัศจรรย์เลี้ยงฝูงชนจำนวนมากนับเฉพาะ **“ผู้ขายประมาณห้าพันคน”** (ลก 9:14) ซึ่งเป็นกิจการทีไม่สามารถซื้อได้ด้วยของมีค่าใด ๆ บนโลกนี้

นอกจากของประทานดังกล่าวทีตอบสนองความต้องการฝ่ายกายของประชาชนในสมัยนั้นแล้ว ยังมีของประทานอื่นทีพระเยซูเจ้าทรงมอบแก่เราในสมัยนี้อีกไหม? แน่นอน มีและเป็นของประทานฝ่ายจิตทีล้ำค่าทีสุดเท่าทีพระองค์ทรงสามารถให้เราได้ สิ่งนั้นก็ือ **“ศีลมหาสนิท”** ซึ่งเป็น **“พระกายและพระโลหิต”** ของพระองค์เองในรูปปังและเหล้าองุ่นทีเรามาชุมนุมกันเพื่อให้เกียรติเป็นพิเศษในวันนี้ ในจดหมายถึงชาวโครินธ์ฉบับทีหนึ่งนักบุญเปาโลได้เล่าให้เราฟังเกี่ยวกับของประทานยิ่งใหญ่นี้ว่า **“ในคืนทีทรงถูกทรยศนั้นเอง พระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงหยิบปัง ขอบพระคุณ แล้วทรงบิออก ตรัสว่า ‘นี่คือกายของเราเพื่อท่านทั้งหลาย จงทำการนี้เพื่อระลึกถึงเราเถิด’ เช่นเดียวกันหลังอาหาร คำก็ทรงหยิบถ้วยตรัสว่า ‘ถ้วยนี้คือพันธสัญญาใหม่ในโลหิตของเรา ทุกครั้งที่ท่านจะดื่ม จงทำการนี้เพื่อระลึกถึงเราเถิด’** (1คร 11:23-25) คินทีพระเยซูเจ้าทรงถูกทรยศเป็นคินสุดท้ายทีพระองค์ทรงอยู่กับบรรดาอัครสาวกก่อนทีจะทรงรับทรมานและสิ้นพระชนม์คนสมัยโบราณไม่ได้เขียนพันธกรรม

เหมือนคนสมัยของเรา แต่พวกเขาจะแบ่งมรดกและบอกถึงความในใจสุดท้ายเมื่อใกล้จะสิ้นใจ ถ้าเรามองสิ่งที่นักบุญเปาโลเล่าให้เราฟังในฐานะคำสั่งเสียสุดท้ายหรือพินัยกรรมของพระเยซูเจ้า ถ้อยคำดังกล่าวบอกความจริงอะไรแก่เราบ้าง? พอลคิดว่าอย่างน้อยมีความจริงสามประการอยู่ในนั้น

ประการแรก พินัยกรรมของพระเยซูเจ้าไม่ได้เป็นถ้อยคำเกี่ยวกับสิ่งที่พระองค์ทรงเทศน์สอน แต่เป็นสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำ พระองค์ทรงให้พระกายของพระองค์เป็นอาหารและพระโลหิตของพระองค์เป็นเครื่องดื่มแก่ผู้ที่ติดตามพระองค์ เหตุการณ์ดังกล่าวนี้เกิดขึ้นในระหว่างอาหารค่ำมื้อสุดท้าย ซึ่งเป็นการกินเลี้ยงปัสกาของพระองค์ร่วมกับบรรดาอัครสาวก ดังนั้น พระองค์ทรงกำลังแสดงให้เห็นว่าพระองค์นี้แหละคือลูกแกะปัสกาที่แท้จริงสำหรับพวกเขา ชาวอิสราเอลในอียิปต์ต้องกินเนื้อลูกแกะปัสกาเพื่อแสดงว่าพวกเขาเป็นประชากรของพระเจ้า และใช้เลือดของลูกแกะนั้นพรมที่กรอบประตูเพื่อเป็นเครื่องหมายให้ทูตสวรรค์แห่งความตายผ่านเลยไป ทุกปีชาวอิสราเอลฉลองเหตุการณ์ยิ่งใหญ่นี้เพื่อรำลึกถึงการที่พวกเขาเป็นประชากรของพระเจ้า ในแสงสว่างนี้เองศีลมหาสนิทจึงเป็นสถานที่ที่เราเข้ามารำลึกฟื้นตนเองในฐานะประชากรใหม่ของพระเจ้าในพระคริสตเจ้า

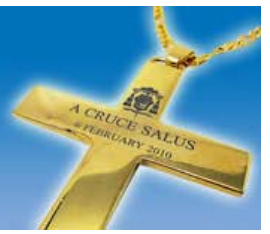
ประการที่สอง พินัยกรรมฉบับนี้พูดถึง **“พันธสัญญาใหม่”** (1คร 11:25) ชาวอิสราเอลในอดีตได้กลายเป็นประชากรของพระเจ้าโดยทางพันธสัญญาเดิม เมื่อทรงพูดถึงพันธสัญญาใหม่พระเยซูเจ้าทรงกำลังบอกว่าเราทุกคนที่เชื่อในพระองค์ได้กลายเป็นประชากรใหม่ของพระเจ้าโดยทางพันธสัญญาฉบับนี้ ที่ถูกประทับตราด้วยพระโลหิตของพระองค์ผู้ทรงเป็นทั้งพระสงฆ์สูงสุดและลูกแกะที่ถวายแด่พระเจ้าครั้งเดียวและมีผลตลอดไป ในมุมมองนี้ศีลมหาสนิทจึงเป็นศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรักและเครื่องหมายแห่งการขอบพระคุณพระเยซูเจ้าสำหรับทุกสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเรา

ประการที่สาม พินัยกรรมของพระเยซูเจ้าเป็น **“การเชื่อเชียว”** เราให้มาร่วมในงานเลี้ยงของพระองค์ **“จงทำการนี้เพื่อระลึกถึงเราเถิด... ทุกครั้งที่ท่านจะดื่ม จงทำการนี้เพื่อระลึกถึงเราเถิด”** (1คร 11:24-25) นี่คือการสั่งสุดท้ายที่พระเยซูเจ้าทรงขอให้เราทำก่อนที่พระองค์จะทรงสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงขอให้เราทำสิ่งนี้บ่อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้จนกระทั่งถึงวันที่ **“พระองค์จะเสด็จมา”** (1 คร 11:26) อย่างรุ่งโรจน์ นี่คือการผลสำคัญประการหนึ่งที่เรามาพร้อมพิธีมิสซาเพื่อจะได้รับศีลมหาสนิทบ่อยๆ เมื่อพระเยซูเจ้าทรงรักเรามากจนยอมมอบชีวิตเพื่อเป็นสินไถ่ที่ช่วยเราให้เป็นอิสระและรอดพ้นจากอำนาจของบาปและความตาย เราจะทำเพื่อพระองค์แค่นี้ไม่ได้หรือ?

พี่น้องที่รัก สิ่งที่พระเยซูเจ้าทรงกระทำเพื่อฝูงชนในพระวรสารวันนี้ พระองค์ยังทรงกระทำเพื่อเราต่อไปอย่างไม่มีวันสิ้นสุดในพิธีมิสซาหรือพิธีบูชาขอบพระคุณ พระองค์ทรงสอนเราโดยทางบทอ่านต่างๆ ที่มาจากพระคัมภีร์และการเทศน์ของพระสงฆ์ผู้ประกอบพิธี ทรงเลี้ยงดูเราด้วยศีลมหาสนิท

สังฆมณฑลอุดรธานี
www.udondiocese.org

อาหารฝ่ายจิต ซึ่งเป็นพระกายและพระโลหิตของพระองค์เอง เราไม่สามารถซื้อสิ่งที่พระเยซูเจ้าประทาน
แก่เราด้วยทรัพย์สินเงินทองหรือสิ่งมีค่าใดๆ ทุกสิ่งเป็น “พระพร” หรือ “ของประทาน” ที่พระองค์ทรง
ให้แก่เราแบบเปล่าๆ ด้วยเหตุนี้ ให้ชีวิตทั้งครบของเราเป็นการขอบพระคุณพระองค์สำหรับทุกสิ่ง
ที่พระองค์ประทานแก่เรา และในเวลาเดียวกันให้เราพยายามทำตัวเราเองเป็นเหมือนของประทานจากพระ
เจ้าสำหรับทุกคนที่อยู่รอบข้างเราด้วย **ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน**